

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Prima pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

xxvii

predicantib⁹ cum gaudio. et ipsi discipuli q̄ venerant s̄ emaus narrabant p̄ ordinem que gesta erant in via. quia. s. ipsis loquentib⁹ de hys oīb⁹ que acciderant. Ihsus appinquant⁹ interrogans cām tristie eoīz et q̄d durum illis referentib⁹ stulticaz & tarditā cordis eoīz reprehenderit atq̄ scriptas eis exposuerit & quō appinquantib⁹ castello ipse fixit se longius ire & ipsi eum cogerunt secum manere. & quia panem accepit. benedit⁹ fregit. et illis porrexit. & quō cognoverunt eum in frāctio ne panis. ex qua relatione gaudiū magnū factum est aplis habito testimonio ex diuersis ptib⁹ resurrectionis xp̄i cuius gaudij pt̄cipes nos faciat ipse. qui resurrexit a mortuis. immorta talis deus in secula amen.

Feria tercia post pasca. Prima pars sermonis. Tricesimiseptimi.

Tetit ihsus in medio discipuloīz suōīz. & dixit eis pax vobis. Lu. 24. hoc idem legit̄ Jo. 20. Referentib⁹ illis duob⁹ discipul⁹ q̄ venerat de emaus quō xp̄m cognouissent in frāctione panis aliusq̄ dicentib⁹. quia surrexit dñs vere. & apparuit s̄y moni. vt appareret in factō: qđ verbo predicabat. ecce quia eis loquentib⁹ ip̄e ihsus stetit in medio discipuloīz. & fecit ea. de q̄bus agit in p̄esentī euangelio. in quo tria tanguntur. Primo em̄ gloeis corporis sui p̄esentiam exhibuit discipul⁹ de se loquētib⁹. Secundo vere resurrectionis testimonium adhibuit eis dubitanib⁹ ibi. Et dixit eis. quid turbati estis. Tercio sacre scripture intelligentiam aperuit eisdem ignoratib⁹ ibi. Tunc apparuit illi Circa p̄m tria facit premitit em̄ euidentē salvatoris presentiam stetit ihs in medio discipuloīz suōīz. Cirillus credo inquit affectu discipuloīz ad visionem xp̄i venit desiderat⁹ tuncq; genib⁹. et querentib⁹ et expectatib⁹ reuelat̄. Q̄at. 18. Vbi duo vel tres congregati fuerit in nomine meo. ibi sum in medio eorū. Nota q̄ stare in medio discipuloīz uenit xp̄o ppter eminentiam suā que est sup oēs. 1. Re. 10. Stetit saul in medio populi et altior fuit vniuerso iplo ab hūero et sursum. Sunt autē plurima illa ppter que stat in medio xp̄s. pmo nanc⁹ stetit in medio discipuloīz sic viuificator eo mō quo cor ē in medio cor p̄is qz ab ipo vita p̄edit. Gen. 2. Et pdurit deus ab humore de beata marie virgine lignū vite. 1. xp̄m in medio paradisi. Itē stetit in medio velut illuminator. sic sol est in medio celoīz: ut supiora illuminet et inferiora Iosue. 10. stetit sol in medio celi: ut illuminet omnem hōiem venientem in hunc mundum. Item

e 4

Serino

stetit in medio velut gubernator et rex in p̄lo sicut rex circuante exercitu. Eze. 10. In medio firm illoꝝ rex i honore. Itē stetit in medio velut iudicator. sic iudex medius. causas vniuersaliter p̄tis discernit p̄s. Deus stetit in synagoga deorum. in medio aut̄ deos diuidicat. Item in medio velut mediator p̄tium adū fāx dei vñz et hois ut concordiam faceret. 1. Thi. 2. unus ē mediator dei & hois hō xps ihesus. qui dedit redemptionē semetipm p̄ om̄ib⁹. Item stetit in medio velut salvator a demobus inimicis humano generi. 1. Re. 4. Veniat dñs in mediū nostrū et saluet nos de manu mīmitoꝝ nroꝝ p̄s. Deo aut̄ rex noster ante secula. opatus est salutē in modio terre. Itē stetit in medio velut sanctificator q̄iu solus sanctificat nos virtutib⁹ Ezech. 37. Ego dñs sanctificato: isrl. cum fuerit sanctificatio mea in medio eoꝝ impetuꝝ. Item stetit in medio velut letificator & solator mentiū Ecli. 4. 8. Consolatus est lugentes in syon usq; insempiter. Ysa. 1. 2. Ecclita & lauda habitatio syon q̄r magnū i medio tui sanctus isrl. Itē stetit in medio velut gl̄ificator. ip̄e ēt gl̄ia et beatitudo nra Zach. 2. Ego ero ait dñs in gl̄ia eoꝝ in medio iram. B. Scđo tagit q̄ amicabiliter fuerit xpsdisci pulis allocutus. p̄mo naneꝝ salutauit eos. et q̄r erant expositi tribulatiōib⁹ miseri. & p̄secutiōib⁹ indeoꝝ. iō salutando eos operauit eis pacem & concordiam. & dixit eis Pax vobis. pacē vobis annuncio et pacem vobis opto. facta erat p̄ xpm pacē dei ad hominem. & iō ip̄e resurgens et cum triumpho de bello regredieſ pacem annuncianit Eph. 2. Euangelizauit pacem vobis q̄ lōge estis. et pacem hys qui ip̄e vnde s̄l̄ venit cum lauria et oliua. laurea ppter triumphū. oliua ppter pacem. Ysa. 52. q̄ pulchri sup montes pedes annunciantis et predicantis pacem. Nota q̄ quadruplex est pacem. 1. hois ad deū. Ro. 5. iustificati igit̄ ex fide pacem habeamus ad dñm. hanc pacē p̄tores nō habent Ysa. 48. Non est pacē impii dicit dñs sed vt dicit. p̄s. Pax multa diligentib⁹ legem tuam. et non est s̄lis scandalum. Altera pacē est mundi. 1. hois ad hominem. de qua dic̄ apl⁹ Ro. 1. 2. Si fieri potest qđ ex vobis est cum oībo hoībo pacem habentes. hanc pacē omnes homines desiderant q̄r ex ipsa multiplicant bona tpalia et tranquillitas vita habet. Sed tñ quidem ista pacē mundi besne vtunt illi. 1. qui vataant studio & exercitio virtutū atq; bonis morib⁹. quidam vero ista pacē tpali abutunt̄ vacantes commissariōib⁹ viais et impietatib⁹. isti non sunt digni h̄re pacem d̄ quib⁹ dicit p̄s. Zelani sup iniquos pacem p̄toꝝ videns. q̄r nō est respectus morti eoꝝ. & firmamentū in plaga eoꝝ in labore

hominum nō sunt & cum hominib⁹ non flagellauntur. ideo te
 nuit eos superbia. opati sunt iniquitate et impietate sua. p̄dit q̄
 si ex adipe iniquitas eoz. transferunt in affectionem cordis. Cogitauerant & locuti sunt nequiciam. posuerant in celum os suum
 et lingua eoz transiuit in terra. ecce igit̄ in cōntis malis nutrit⁹
 tur peccatores velut porci ppter trahalem pacem qua abutunt̄. vñ
 mento ppter peccata nr̄a ista pax quasi ex toto de terra ablata ē
 vndic⁹ discensionib⁹ et bellis insurgentib⁹ Apo. 6. Cum appre
 ruisset sigillum hm̄. exiuit equus rufus. & qui sedebat sup eum
 datum est ei: vt sumeret pacem de terra et inuenire se interficerent
 hoies et datus est illi gladius magnus. Tertia pax est ho
 minis ad seipm̄. et ista nō potest haberi in presenti vita per se
 quia continua pugna est inter carnem et spm̄. Nametsi sancti
 viri subiiciant carnem spiritui non est tamen pax. quia caro se
 per recalcitat et spiritum inuestiat. siue peccatores et contrario spi
 ritum carni subiiciant. non est pax quia spiritus remurmurat. &
 conatur carnem subiicare vnde Hier. 12. Non est pax vniuersae
 carni sed ista pax fiet in resurrectione quando caro sine villa con
 traditione spiritui subiacebit. quarta pax est hominis ad dyab
 olum qz aliq̄ ita sunt subiecti dyabolo q̄ absq; villa tradidit
 one obtemperant voluntati eius Luc. 11. cuz fortis armatus cu
 stodit atrium suum. in pace sunt omnia que possidet. Igit̄ chri
 stus annuncians et optans pacem discipulis. non mandauit eis
 pacem dyaboli. ymimo continua pugna fuit apostolis ad eum
 ipsis coenantib⁹ liberare mundū ab infidelitate et contra dyab
 olo repugnante Dan. 2. Tenui habens. oculos. et os loquens
 grandia. qd erat maius oteris faciebat bellum aduersus san
 ctos. Item mandauit christus vt cōtum possumus pacifici sum⁹
 in nobis ipsis et pacientes in infestationib⁹ contra spiritum ps
 loquitur dominus pacem in plebem suam et super sanctos suos
 et in eos qui conuertuntur ad cor. Item non annunciauit chri
 stus apostolis pacem mundi. ymimo predixit eis q̄ multas pres
 suras debabant sustinere a mundo. Ic. 16. In mundo pressuram
 habebitis. h̄ affidite qz ego via mundū. Optauit aut̄ xp̄s dicti
 pulia vt in ipso christo pacem haberent Jo. 14. Pacem relinquo
 vobis. pacem meam do vobis. non quomodo mundus dat ego
 do vobis et Jo. 16. Hec locutus sum vobis. vt in me solum pa
 tem habeatis h̄c est secura et vera pax. de qua dicit apostolus.
 Eph. 4. pacis dei que exupat oēm sensuz. custodiat corda vestra
 et intelligentias vras. C. Salutacōe pmissa dicit se ēē xp̄ m
 ego sum. q. d. pacis vobis sit in aduentu meo qz pacis v̄a ego sum
 Eph. 2. Ipe est pacis nr̄a. q̄ fecit vtracq; vñ. nō q̄ h̄ nomē ego

Sermon

sum duemt xpo singularitatem. pmo rōne deitatis cui p̄priū ē tē Job 14. Ipe em̄ solus ē Exo. 3. Ego sum q̄ sū. sic dīces filiis isrl̄ q̄ ē ip̄e misit me ad vos. Item couenit sibi rōne eternitatis. ps. Tu aut̄ idem ip̄e es. aām̄ tu nō deficitur. Item rōne q̄ est p̄nepi un a finis oīs creare xp̄oc. 21. Ego sū alpha a o. mihi a finis Item rōne excellētis domini Yla. 42. Ego dñs h̄ est nomē me um. Item rōne q̄ ip̄e singularis h̄ fuit xp̄oc. 22. Ego sum radix a gen⁹ dawid. stella splendida a matutina. Itez rōne q̄ ip̄ se solus saluator. Yla. 43. ego sū dñs et n̄ est absq; me saluator Item rōne vē resurreciōis ps. Ego dormiui a somniū cepi. a ex urexi ut. Et Jo. 11. ego sū resurrectio a vita. Item rōne eiusdem entitatis dixit ei ego sū. q-d. ne putetis q̄ sū aliud quī nūc resurrexi ab eo q̄ pependit in cruce. sed ego idē sū. Yle. 43. Ego de us a ab initio ego ip̄e. a Malah. 3. ego sū a nō mutar. Deide vt ament xp̄i plentiam expellit timorem. q̄ timor nō est in caritate. h̄ pfecta caritas foras mittit timore. 1. Jo. 4. vnde subdit. O Nolite timerere ad p̄sentia meam ps. Nō timebo mala qm̄ tu meū es Nota q̄ discip̄li n̄ octuo xp̄o in magno erat timore positi ppter uideos quos metuebat. sed dñs confortauit eos i suo aduentu vt ex tūc nō timeret eos Deu. 7. Nō timebis eos: q̄ dñs deus tu⁹ in medio tui ē. pmo itaq; confortavit eos vt nō timerent eoꝝ mltitudinē ps. nō timebo milia pp̄li circumdantis me. Ite vt nō timerent eoꝝ sapiam q̄ vt dr. 1. Cor 3. Sapia hui⁹ mudi stulticia ē apud xpm Lu. 21. Ego dabo vobis os et sapiam. cui nō poterit n̄ sistē. nec tradicē oēs adularii v̄ri. Ite vt nō timerent eoꝝ potentia. talis em̄ potentia fragilē ē. q̄ carnis ē ps. nō timebo qd faciat mihi caro Eze. 2. vult⁹ eoꝝ ne formides. q̄ domus exasp̄as est. Ite vt nō timeret eoꝝ fortitū dimē q̄ vt dr. 1. Cor. 4. infirma mudi elegit deus vt abundat fortia Hebre. 11. fortis fadi sūt in bello. Ite vt nō timeret eoꝝ furia a kbaudem ps. Deus n̄ refugī et vtus adiutor in tribula cōib⁹ que inueniēt nos nimis ppter ea nō timebim⁹ dū khabit̄ terra. Ite vt nō timerent eoꝝ edicta mundi cū preceptū eēt apostolis ne āpli⁹ loqrēt in noīe xp̄i dēp̄lit petr⁹ tale edictū dīces obedire oportet magis deo q̄ hoīo xp̄du. 5. Preterea vt nō timerent eoꝝ diuītias et gl̄iam. ps. he timueris cum diues factus fuerit homo. a cum multiplicata fuerit gl̄ia dom⁹ eius. Ite vt non timerent verba cōminationum aut cōmiliaꝝ. ps. Ab auditione mala nō timebit. patum cor eius sp̄are in dño. affirmatū cor eius. nō commouebit donec despiciat mīmicos suos Eze. 2. Ne timeas eos a sermones eoꝝ ne metuas. Rurs⁹ vt

XXVII

Rursus ut non timerent quascumque persecutores Luc. 21. cum vide
ritis plia et seditiones nolite terreni. Rursus ut tandem ipsam mortem
non timerent Mat. 10. Nolite timere eos quod occidunt corpus animas
aut occidere non possunt. quod autem timendum sit adiungit. sed potius
timete eum. quod potest animam et corpus perdere in gehennam die. 10. Quis
non timebit te o rex gentium. ¶ Tertio ponit trepidatio disci-
pulorum turbati vero et terroriti existimabat se spiritum videt. et hanc
apparitione passi sunt defectum primo quodammodo in accipitibili turbacione
Rursus defectum in irascibili. terrore. Ita defectum in rationali. fallam
existimationem. nam ut dicit Beda. licet sciret discipli Christum habuisse ve-
ram carnem anno passionis. tamen ex quo mortuus erat. non putabat ve-
ram carnem posse resurgere tercia die de sepulchro. unde credebatur se
videre illum spiritum quem Christus in passione emisit. Queritur quod vero sit
quod discipli turbati fuerint et terroriti cum Iohannes. dicat quod gauisi sunt disci-
puli viso domino. Et dicendum quod primo turbati fuerint et terroriti per ipsius
laetitia et subita apparitione ut dicitur Lucas. sed postquam ostendit eis latitudinem et ma-
nus et manifestauit se esse Christum. tunc gauisi sunt discipli ut dicitur Iohannes.
Iesus Christus unde potuerint existimare discipli se videre spiritum. nam ut loquitur
banus ad munice ipsum. quod Christus vere resurrexit et appuerat symponit atque
duobus disciplinis eundem in Emmaus. et dicendum est Ambrosius. quod non
omnes discipli habuerint istam existimationem. non enim credibile est quod Petrus
et Iohannes discipuli qui venerantur de Emmaus sed crediderint. sed quod ce-
teri multi plures habuerint id sicut maiorem partem paucorum
opinione includit vel dicendum est eundem Ambrosius. quod potuit esse ut
licet Petrus et alii discipli sciret Christum resurrexisse. quod tamen clauso cena-
culo ingressus est ad eos subito ex hoc credebatur non esse corpus Christi sed appa-
rere spiritum eius.

Secunda pars.

Ecundo cum dominus. Et dixit eis quod turbati estis. ostenditur
quod Christus scilicet testimoniis veritate sui corporis resurrectione per
bauerit. et primo hoc declarat. sed reprehendendo existimatio-
nes eorum et dixit eis quod turbati estis ad presentiam meam
et cogitationes false et primitiose ascendunt in corda vestra quod creditur me
esse spiritum. Non enim Beda quod cogitationes bone descendunt a deo in
corda nostra sic semper bonum desuper latit in terra Iacobus 1. omne datum optimum
et omne donum perfectum desursum est. descendens a praefixa lumina co-
gitationes vero false non iacuntes desuper. nec descendunt in cor:
sed a corde ascendunt velut male herbe Matthaeus 15. sed corde praedictum
cogitationes male quod coinquant hoiem. et quod cogitatio disciplolorum
non erat a deo desuper. sed a affectu terreno. id est ista cogitatio dominus ascen-
dere in corda eorum. Nota secundum Cirillum quod ex ista repressione
habetur signum. Quod ille qui reprehendebat ipse erat